

albe sige, hvad Folket mener, saa antager jeg, jeg har ligesaa god Ret til at tale i Folkets Navn som den ærede Rigsdagsmand. Naar den ærede Rigsdagsmand siger: Folket mener det og det, saa siger jeg: Hvoraf veed den ærede Rigsdagsmand, at Folket mener det? Naasnart Rigsdagen har besluttet Noget, saa siger jeg: Til den Tid mener nu Folket det, dersom det ikke mener det, saa vil det sandsynligviis i Fremtiden vise os, at det har været en anden Mening, ved at Valgene falde ud paa en anden Maade. Det er ikke min Mening at formene Nogen Ret til at udtale, hvad man troer, at Folket mener, men jeg troer, at den Mand i Landet kan tale i Folkets Navn.

J. M. Hansen: Jeg vil blot dertil sige, jeg ikke har talt om Folket, men om Befolkningen; Folket er Et og Befolkningen et andet.

Tscherning: Jeg ønskede gjerne at erindre af den ærede Justitsminister, om det ikke afgjort, at dersom denne Lov ikke gaaer igennem, saa kan den i det forelagte Lovudkast bestaaende Omordning af Politiet i Kjøbenhavn ikke komme til at træde i Kraft.

Justitsministeren: Jeg tør ikke sige det med en saadan Bestemthed, at det kunde være nogen bindende Erklæring, men jeg troer, disse to Love staae i en saa nær Forbindelse med hinanden, at det vilde være særdeles usikkert, om de ikke kom til at træde i Kraft samtidig, og min Mening om, at Usikkerheden paa ligger Nødvendigheden særdeles nær, vil angaae deraf, at ligesom jeg i det andet Thing ved tredie Behandling af Udcastet om Omorganisationen af Kjøbenhavns Politii ønskede Fristen Lovens Ikrafttræden udsat til 1ste Juli 1863, saaledes har jeg, netop paa Grund af den nære Forbindelse mellem disse to Lovudkast, paatænkt til anden Behandling af denne Lov her at stille et Endringsforslag om, at den skal træde i Kraft samtidig med den nye Lov. For mig fremtræder altsaa Forordningen saaledes, at det er i den Grad usikkert, at jeg næsten anseer det for grændsende til Nødvendighed, at begge Love komme til at træde i Kraft.

Tscherning: Naar vi altsaa ville sikke os, at dette skeer, og det anseer jeg for nødvendigt, saa maa der tilføies Lovens Paragrafer, der gaae ud derpaa. — Der har været Meget talt om, hvad denne Lov betyder, og den betyder i Virkeligheden ikke Andet end en Ophevelse af den saakaldte Politidirektørens Protokol. Jeg troer isvrigt, man stuffer sig, naar man antager, at der hos en stor Mængde Personer vil vækkes Glæde deraf. Der vil være saa Ting i Verden, som i den Grad vil blive savnet af Mange som Politidirektørens Protokol, efterform der er saa Ting, der have været haandhævede med en saa omhyggelig Velvilje i det Hele taget, som denne Protokol, igjennem hvilken en stor Mængde yngre Mennesker have havt det Skjul for deres første Forseelser, ja endog Forbrydelser, som de ikke ville kunne faae ad den her foreslaaede Vej. Man forsøger vel i denne Lovs § 17 at skaffe dem det, men naasnart vi have gjort dette Skridt og vedtaget denne Lov, vil det ikke mere kunne skaffes dem.

Da Ingen ellers begjærede at høre sig, fattedes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 78 Stemmer.

Endringsforslag til anden Behandling indskaldtes til førstkommande Torsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af Udcast til Lov om, at Embedet som Borgermester og Auktionsdirektør i Helsingør fra den 1ste April 1863 vil være at sætte paa fast Gage m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2899 ff.; Udvalgets Betænkning i Anhang B., Sp. 409 ff.)

Foruden Udvalgets i Betænkningen opførte Forslag, var intet Endringsforslag fremkommet.

Lovforslagets eneste Paragraf, bets Titel og begge de stillede Endringsforslag fattedes under Et under Forhandling.